ΔΕΥΤΕΡΑ 2 Ἰουλίου 1962

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ

Σταθ. Α' Βοηθειῶν	44—44
Πυροσβεστική Ὑπηρεσία	25—61
Βλάβαι	25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας	28—80

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Τουριστικὴ Ἀστυνομία	34—52
Τουριστικὸν Περίπτερον	45—40
Α' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	28—81
Β' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	28—82
Γ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	28—83
Δ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	20—21

ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Συναυλίες ποὺ δόθηκαν στὴ χειμερινὴ περίοδο - Συναυλίες ποὺ θὰ δοθοῦν τὸ καλοκαίρι - Σκέψεις καὶ συμπεράσματα - Ὁ θάνατος τοῦ Π. Καλομοίρη

ΤΟΥ κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΑΝΕΣΗ

Μέρος Β' τελευταῖον

Ἡ διακεκριμένη καθηγήτρια κ. Στέλλα Κούρτη — Ἀποστολά κου, μολονότι δὲν ἔλαβε μέρος στὶς τελευταῖες — σπουδαιότερες συναυλίες λόγῳ ἀσθενείας, ἐν τούτοις ἐρμήνευσε τὸ πραγματικὰ δυσκολώτατο μέρος της μὲ διαύγεια φωνῆς, μουσικότητα καὶ ἐξαίρετη τέχνη.

Ὁ τενόρος Γιάννης Λεπεσιώτης μὲ τὴ γλυκειὰ φωνὴ καὶ τὴν μουσική του μόρφωση, στάθηκε πολὺ καλὸς συμπαραστάτης, ἰδίαιτα στὴ διακεκριμένη ὑψίφωνο.

Ὁ βαρύτονος Θεόδωρος Ἰατρίδης, μὲ τὴν ὡραία χροιὰ τῆς «θεμελίου» φωνῆς του, ἀπέδωσε μὲ ἀρκετὴ ἐπιτυχία τὰ ρεσιτατίβα καὶ τὰ καντάμπιλε.

Ἡ μικτὴ χορωδία ἀπέδωσε ἐξαιρετικὰ ἱκανοποιητικὰ τὰ δύο μέρη της.

Ἔφετος εἶχε μεγαλύτερη ὁμοιογένεια καὶ καλύτερη συνοχὴ ἀπὸ ἄλλες φορές, ἂν καὶ τὰ μέρη ἦταν δυσκολώτερα.

Ἡ Πατραϊκὴ Μανδολινάτα, ἐνισχυμένη ἀπὸ πνευστὰ καὶ κρουστὰ κατώρθωσε μὲ τὴν εὐσυνείδητη ἐργασία ὅλων τῶν ἐκτελεστῶν νὰ ἀνταποκριθῇ μὲ ἐπιτυχίᾳ στὴν ἐκτέλεση ἑνὸς σοβαροῦ καὶ δύσκολου ἔργου.

Ἰδιαίτερα ἡ περίφημη ὀρχήστρα τῶν πνευστῶν (Γ. Ἀρλιώτης, Ν. Παπαγιαννάκης — ὄμποε, Ν. Παπαγιαννάκης — κλαρινέτο, Ν. Ἐλευθεριώτη — τρομπέτα, Λ. Εὐστρατιάδη — κλαρινέτο), στοὺς ὁποίους ἔπεσε ἕνα ἀπὸ τὸ μέρος φορτίο τοῦ δύσκολου ἔργου, καὶ οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ὡραία ἐκτέλεση, συνετέλεσαν σημαντικὰ στὴν ἐπιτυχία τῆς συναυλίας.

Τὸ κονταμπάσσο ποὺ χρησιμοποίησε, μὲ τὴν ἀκρίβεια τοῦ ἐξαίρετου τοῦ Ν. Χυτήρη, ἔδεσε ἄριστα τὸ ἐνόργανο καὶ φωνητικὸ ἀκροατήριο.

Ἡ Μανδολινάτα — Μικτὴς Χορωδία. — Στὶς ὡραιότατες μαθητικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ Πατραϊκοῦ Ὠδείου (6, 6, 62) τὸ ὁποῖον διευθύνει μὲ ἐξαιρετικὴ διοικητικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἱκανότητα ὁ Ε. Ντρέβας, ὁ σεμνὸς καὶ ἐπίλεκτος καθηγητὴς Δημήτρης Ζαφείρης μᾶς ἐπαρουσίασε μιὰ μικτὴ χορωδία νέων, ποὺ ἀποτελοῦσε ἕνα πειθαρχημένο φωνητικὸ σύνολο, τὸ ὁποῖο ἐρμήνευσε, κατὰ τρόπο ἀπόλυτα ἱκανοποιητικό, χορωδιακὲς ἐργασίες τῶν Χάϋδν, Μότσαρτ καὶ Μπραμς, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἡλικία αὐτὴ εἶναι ἀρτισύστατη.

Τὸ ἀκούραστο ἐργάτης τῆς ἀρχαιμουσικοῦ τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς καὶ ἐκλεκτὸς συνθέτης κ. Κάββουρας χάριστήκε μὲ τὴν ἐξαιρετικὴ ἐργασία του, μάζεψε ὡραῖες «Πλατεῖες», πολλὲς τὶς ὁποῖες εἶναι ἐξαίρετες, τὰ προγράμματά του εἶναι πάντοτε φροντισμένα μὲ ἰδιαίτερη ἐπιμέλεια.

Ἐπιτέλους καὶ ὅλοι οἱ ἐκτελεστὲς ἀποδίδουν μὲ εὐσυνειδησία τὰ μέρη των, κάτω ἀπ' τὴν ἀμπαγκέττα τοῦ ἄξιου ἀρχιμουσικοῦ.

Ἀναγκαζόμαστε νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία ἡ τοῦ ἔργου τοῦ Θεόφ. Κάββουρα στὴ τοῦ ἀρχιμουσικοῦ τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς.

Στὰ ἐντευκτήρια τοῦ «Φυσικοῦ Συλλόγου» μεταδίδον κάθε Τετάρτη βράδυ μὲ νεώτερα τεχνικὰ μέσα καὶ μὲ ἦχο στερεοφωνικὸ τὰ πιὸ καλύτερα ἀριστουργήματα τῆς μουσικῆς τέλος ἐκτελούμενα ἀπὸ ὀρχήστρες ἀναγνωρισμένες διεθνοῦς φήμης καὶ κάτω ἀπ' τὴ μπαγκέττα τῶν διασημότερων ἀρχιμουσικῶν. Ἀπὸ τὸν κατατοπισμὸ τῶν ἀκροατῶν προηγεῖτο μιὰ ἐπεξήγηση καὶ ἀνάλυση τοῦ ἔργου, ποὺ ἔπρεπε νὰ παιχθῇ.

Ἀπὸ ἄλλων ἀκούσαμε τὶς «Κουρέας τῆς Σεβίλλης» τοῦ Ροσσίνι καὶ «Λουτσία ντὶ Λαμμερμοὺ» τοῦ Ντονιζέττι μὲ τὴν Ἑλλάς, τὴν περίφημη πέμπτη συμφωνία (Νέου Κόσμου) τοῦ Ἀντονίν Ντβόρζακ τὴν «Ἐνάτη Συμφωνία» τοῦ Μπετόβεν καὶ ἀποσπάσματα ἀπὸ βρησκευτικὴς μουσικῆς τῶν μεγάλων μουσουργῶν.

Ἡ ἐπαινετὴ αὐτὴ ἐκδήλωσις θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ τὸν προσεχῆ χειμῶνα.

Ἀναγγέλθηκαν ἀφίξεις καλλιτεχνῶν καὶ σοβαρῶν μουσικῶν συγκροτημάτων (ὀρχήστρας Νεαπόλεως, χορωδίας σιδηροδρομικῶν, ὑψιφώνου Φλάουαρς κ.λ.π.), χωρὶς δυστυχῶς νὰ πραγματοποιηθοῦν.

Ἰδιαίτερα ἡ περίφημη ὀρχήστρα Νεαπόλεως, τῆς ὁποίας οἱ τρεῖς κορυφαῖοι (βιολί, ὄμποε, φλάουτο) εἶναι καὶ σολίστ, ἐνῶ ἔδωσε συναυλίες σὲ πόλεις πολὺ μικρότερες δὲν μπόρεσε τελικὰ νὰρθῇ καὶ στὴν Πάτρα.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὸ σημειώνω ἁπλῶς σὰν ἀποτέλεσμα, γιατὶ δὲν εἶμαι ἁρμόδιος νὰ διαπιστώσω τὴν αἰτία.

2. ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ, ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

—Τὴν περασμένη Κυριακὴ 1η Ἰουλίου καὶ ὥρα 10 βράδυ ἐδόθη εἰς τὸ Ἀρχαῖο Ὠδεῖο μιὰ συναυλία «Ἀκαπέλλα» ἀπὸ τὴ φημισμένη ἀνδρικὴ χορωδία τῆς Ζακύνθου.

Ἡ συναυλία αὐτὴ ἐδόθη ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου Πατρῶν «Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας», σὰν ἕνα ἀπειροελάχιστο συμβολικὸ δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης ποὺ τρέφουν οἱ Ζακύνθιο πρὸς τὴν εὐγενικὴ κοινωνία τῶν Πατρῶν, γιὰ τὶς ἐξαιρετικὲς περιποιήσεις ποὺ τοὺς ἐπεδαψίλευσε, ὅταν πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς, κατατρεγμένοι καὶ ἄφανισμένοι ἀπ' τοὺς σεισμοὺς καὶ τὴν πυρκαϊὰ (1953), κατέφυγαν στὴν Πάτρα.

Ἡ ἀνδρικὴ χορωδία Ζακύνθου τὴν ὁποίαν διηύθυνε ὁ ἐπίλεκτος ἀρχιμουσικὸς Κώστας Σαψαρέλλος, ἀποτελεῖται ἀπὸ 40 ἐκτελεστές, μὲ σολίστ τὸν τενόρο Σπύρο Δαφαρᾶνο.

Ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς ἀρτίου συγκροτήματος, τόσο ἀπὸ φωνητικῆς ὅσο καὶ ἀπὸ τεχνικὴς πλευρᾶς, γιὰ τὸ ὁποῖον ἐγράφησαν κολακευτικώτατες κριτικές.

Τὸ ρεπερτόριο, φροντισμένο μὲ ἐπιμέλεια, περιελάμβανε στὸ Α' Μέρος συνθέσεις ξένων καὶ Πατριῶν συνθετῶν.

Σινούρη, Λαϊ-

Ἐνῶ τὸ Β' Μέρος κατελαμβάνεται σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ Ζακυνθινὰ χορωδιακὰ τραγούδια τῶν καλυτέρων Ζακυνθίων συνθετῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ ἦταν πρωτότυπο καὶ ἐθαιρετικὰ ἐνδιαφέρον.

Οἱ ἀκροαταὶ θὰ ἀπήλαυσαν ἀναμφισβήτητα ἕνα ὑπέροχο καὶ σπάνιο μουσικὸ ἀκρόαμα, ἀπὸ ἕνα ἐκλεκτὸ καλλιτεχνικὸ συγκρότημα, τὸ ὁποῖο συνεχίζει ἐπαξίως τὴ μεγάλη μουσικὴ παράδοσι τοῦ τόπου του.

—Τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ στὶς 8 Ἰουλίου θὰ ἐπαναληφθῇ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ στὸ Ἀρχαῖο Ὠδεῖο ἡ συναυλία τῆς Πατραϊκῆς Μανδολινάτας — Μικτῆς Χορωδίας με τὸ ἴδιο πρόγραμμα.

—Ὁ Δημήτρης Σινούρης δήλωσε συμμετοχὴ τοῦ γυναικείου τμήματος τῆς χορωδίας του στὸ 10ο διεθνὲς πολυφωνικὸ διαγωνισμὸ γιὰ χορωδιακὰ σύνολα ὁ ὁποῖος θὰ λάβῃ χώρα στὴ πόλι Ἀρέτσιο τῆς Ἰταλίας τὸ τελευταῖο δεκαήμερο τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Μιλήσαμε παραπάνω γιὰ τὴ μόρφωση, τὴ πεῖρα, τὴν ἱκανότητα καὶ τὴ σχολαστικότητα τοῦ ἐξαιρετικοῦ καλλιτέχνου ὥστε μποροῦμε νὰ ποῦμε, σχεδὸν μὲ βεβαιότητα, ὅτι θὰ διεκδικήσῃ μὲ ἐπιζήλη θέση μεταξὺ τῶν διαγωνισθησομένων.

Προηγουμένως στὶς 4 Αὐγούστου θὰ δοθῇ συναυλία τοῦ Δημ. Σινούρη εἰς τὸ Ἀρχαῖον Ὠδεῖο μὲ συνθέσεις οἱ περισσότερες τῶν ὁποίων θὰ ἐκτελεσθοῦν καὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦ Ἀρέτσιο τῆς Ἰταλίας. Στὰ ἐνδιάμεσα τῆς συναυλίας αὐτῆς, ὁδιασκευασμένος κιθαρίστας Δ. Παπαδᾶτος θὰ ἐρμηνεύσῃ ἔργα διὰ κιθάρας.

3. ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

α) Τρεῖς τοπικὲς ἐκδηλώσεις στὸ διάστημα μιᾶς χρονιᾶς σὲ μιὰ πόλι ὑπερεκατὸ χιλιάδων κατοίκων δὲν εἶναι πολλές.

Ἀπ' τὶς μαθητικὲς ἐπιδείξεις τοῦ Πατραϊκοῦ, Ὠδείου, διαπιστώσαμε ὅτι ὑπάρχει ἕνα φυτῶρο ἀπὸ ἐκτελεστὲς ἐγχόρδων, ποὺ διδάσκονται ἀπ' τὰν ἐκλεκτὸ καλλιτέχνη Π. Δαμιανίδη.

Καὶ στὴ Φιλαρμονικὴ ὅπως πληροφορηθήκαμε, γίνεται μιὰ πράλληλη ἐργασία ἀπ' τὸν ἐπίσης ἐπίλεκτο καθηγητὴ Α. Καΐμάκη.

Ἀκόμα μπορεῖ νὰ βρεθοῦν καὶ παλαιότεροι καλλιτέχνες ἐγχόρδων, οἱ ὁποῖοι εἶναι τώρα διασκορπισμένοι.

Ἐάν, λοιπόν, συνενωθοῦν ὅλες αὐτὲς αἱ δυνάμεις καὶ προστεθοῦν ἀκόμη 3—4 ἐγχόρδα ὄργανα, τὴ δαπάνη τῶν ὁποίων νὰ ἀναλάβῃ ὁ Δῆμος, ὑπάρχει δυνατότης καταρτισμοῦ ἀρχικὰ μιᾶς ὀρχήστρας ἐγχόρδων, κάτω ἀπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Δήμου, μὲ ποοπτικὴ μετατροπῆς της σὲ συμφωνικὴ — ἀφοῦ τὰ περισσότερα πνευστὰ ὑπάρχουν — καὶ, ἐὰν ἤθελε κριθῇ σκόπιμον νὰ ἀνατεθῇ ἡ διεύθυνσις της σὲ μαέστρους ἐναλλασσόμενους, ὅπως καὶ στὶς Κρατικὲς Ὀρχήστρες Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, μιὰ καὶ αὐτοὶ ὑπάρχουν στὴν Πάτρα.

Ἔτσι μὲ μιὰ δαπάνη ὄχι ἀξιόλογη, μπορεῖ νὰ δημιουργηθῇ μία Ὀρχήστρα, ἡ ὁποία θὰ ἰκανοποιήσῃ τὸ φιλόμουσο αἴσθημα τῶν κατοίκων, θὰ ὠφελήσῃ τοὺς καλλιτέχνες, καὶ θὰ ἀνυψώσῃ τὴ στάθμη τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐπιπέδου τῆς πόλεως.

Ὁ κ. Δήμαρχος, οἱ κ. κ. Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, πολλοὶ ἀπ' τοὺς ὁποίους εἶναι φιλόμουσοι, ἐν συνεννοήσει μὲ τοὺς ἁρμοδίους μουσικοὺς κύκλους, ἂς φροντίσουν γιὰ τὴ πραγματοποίησι τῆς ὡραίας αὐτῆς προσπαθείας.

6) Ἡ Πάτρα γειτνιάζει μὲ μιὰ πλειάδα πόλεων: Ἀγρίνιο, Αἴγιο, Ἀργοστόλι, Ζάκυνθος Καλαμάτα, Κόρινθος, Μεσολόγγι, Πύργος κλπ.

Γεννᾶται λοιπὸν σ' ὅλους τὸ λογικὸ ἐρώτημα:

Γιὰ ποιὸ λόγο ἡ χορωδία τῆς Κορίνθου νὰ πηγαίνῃ στὴ Λαμία ἢ στὴν Καρδίτσα νὰ διαγωνίζεται καὶ δὲν μπορεῖ νὰρθῇ στὴ Πάτρα ποὺ εἶναι πιὸ κοντὰ καὶ ἔχει πολλαπλάσιους κατοίκους;

Οἱ ἐπαρχιακὲς χορωδίες, ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις, ἔγκαταλελειμμένες οἰκονομικά, μαραζῶνουν καὶ βρίσκονται σὲ χαμηλὴ στάθμη ἀπὸ καλλιτεχνικὴ ἄποψη.

Ὅταν προκηρυχθῇ ἕνας διαγωνισμὸς στὴν Πάτρα τῶν χορωδιῶν τῆς περιφερείας, τὸ εὐγενικὸ κέντρο τῆς ἀμίλλης θὰ τὶς κάνῃ νὰ ξυπνήσουν ἀπ' τὸ λήθαργο νὰ ἀνανήψουν νὰ ἀνασυγκροτηθοῦν, νὰ ἐπανέλθουν στὴ κανονικὴ καλλιτεχνικὸ τους φόρμα.

Τί ἄραγε λείπει ἀπ' τὴ Πάτρα καὶ ὑπάρχει στὴ Λαμία καὶ στὴ Καρδίτσα;

Ἐφόσον, λοιπὸν ὅπως πιστεύω ὑπάρχουν δυνατότητες ἐπιλύσεως καὶ τῶν δύο παραπάνω ζητημάτων πρέπει νὰ προγραμματισθοῦν ἀπὸ τώρα γιὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν τὴ προσεχῆ χειμερινὴ περίοδο.

Οὔτε ἀπ' τὴ Λαμία οὔτε ἀπ' τὴ Καρδίτσα πρέπει νὰ ὑστερῇ ἡ Πάτρα.

Ἀπ' τὸν κόσμο ποὺ παρηκολούθησε τὶς συναυλίες τῆς χορωδίας τοῦ Δ. Σινούρη καὶ τῆς Πατραϊκῆς Μανδολινάτας μποροῦμε νὰ βγάλουμε καθαρὰ τὸ θετικὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Πάτρα διψᾶει γιὰ κάτι δικό της καὶ δὲν πρέπει νὰ τῆς τὸ ἀρνηθοῦμε.

4. ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ Μ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

Μὲ τὸ θάνατο τοῦ Μ. Καλομοίρη χάθηκε μιὰ μεγάλη φυσιογνωμία τῆς Νεοελληνικῆς Μουσικῆς.

Ἡ σποπδαιότης τῶν ἔργων τοῦ κερυφαίου μουσουργοῦ ὀφείλεται ἐκτὸς τῶν ἄλλων στὸ γεγονὸς ὅτι ὅλες οἱ συνθέσεις του φέρουν τὴ σφραγῖδα τῆς προσωπικότητος καὶ ἀτομικότητός του, εἶναι παρθένες ἀπὸ ξενικὲς ἐπιδράσεις καὶ διακρίνονται γιὰ τὸ καθαρό. ἑλληνικὸ χρῶμα ὅπως ἄλλωστε φαίνεται κι' ἀπ' τοὺς τίτλους των.

Ὑπῆρξε ἕνας πρωτοπόρος συνθέτης καὶ στοχαστής, λάτρης τῶν λαϊκῶν μας παραδόσεων, ὁ ὁποῖος ἐνεπνέετο μόνον ἀπὸ στίχους Ἑλλήνων ποιητῶν.

Τὸ σῶμα τοῦ Καλομοίρη σκεπάστηκε παντοτεινά.

Ὅμως ἡ μνήμη του θὰ παραμείνῃ ἄσβηστη γιατὶ τὸ ἔργο ποὺ ἄφησε ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα χαρακτηριστικὸ σταθμὸ καὶ φωτεινὸ ὁρόσημο στὴ πορεία καὶ γενικὰ στὴν ἐξέλιξη τῆς Νεοελληνικῆς Μουσικῆς.

ΔΙΟΝ. ΜΑΝΕΣΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΟΧΙ ΟΝΕΙΡΟΝ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΤΗΣ

ΤΗΣ κ. ΛΕΛΕ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ Ἀθήνα, τιμημένη τελευταίως μὲ τὰ σημαντικώτερα συνέδρια τῆς πνευματικώτερες παγκοσμιοπαϊκὲς ἐκδηλώσεις ζῇ μέσα στὸν πυρετὸ τῶν ὡραίων ὀνείρων.

Ὅλες οἱ προσωπικότητες ποὺ τὴν ἐπισκέπτονται, λόγω τῶν τελευταίων μεγάλων συνεδρίων προτείνουν πράγματα ποὺ «θὰ γίνουν». Ὅλοι αὐτοὶ οἱ δραματισταὶ σύνεδροι ζοῦν τὸ ὄνειρό τους, τὸ ντύσιμον, τοῦ δίνουν σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ τὸ περπατοῦν στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας τῆς ὡς χθὲς ἐξωτικῆς χώρας, ποὺ στὸν χάρτη ἀπὸ τὰ παιδικὰ χρόνια ἔθλεπαν σὰν κάτι μακρυνὸ καὶ δύσκολο νὰ τὸ πλησιάσουν. Τὰ σύγχρονα μεταφορικὰ μέσα μὰ πιὸ πολὺ οἱ σύγχρονες ἰδέες ἐμίκρηναν τὶς ἀποστάσεις. γκρέμισαν τὰ τείχη, κατέλυσαν τὰ ἐμπόδια οἱ ἄνθρωποι ἔγειναν νομάδες, ταξειδιάρικα πουλιά, ποὺ περιφέρουν τοὺς ἑαυτούς των καὶ τὶς ἰδέες των.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ὄνειρα, ὅλες αὐτὲς τὶς προσδοκίες, ποὺ πλανῶνται τόσο αἴολα σὰν χσρούμενοι χαρτετοὶ τὰ ἐνεθάρρυνε μιὰ πραγματικότης. Ἡ ὡραία τελετὴ τῆς ἀπενεμῆς τῶν συνταξιοδοτικῶν βιβλιαρίων τῶν ἀγροτῶν στὸ Ζάππειον.

Πόσο κουράγιο πόση πίστη, πόση, δύναμη στὰ συζητούμενα ἀνειροπολήματα πρέπει νὰ ἔδωσε αὐτὴ ἡ ὡραία πραγματοποίησις τῆς προσπαθείας αὐτῆς.

Δὲν πάει πολὺς καιρὸς, ποὺ συνεζητεῖτο σὲ ἐπιτροπὲς καὶ στὴ Βουλὴ σὰν ἰδέα ἡ παροχὴ συντάξεως στοὺς ἀγρότες, ποὺ ἐκρίνετο καὶ κατεκρίνετο πεὶ εὕρισκε θερμοὺς ὑποστηρικτὰς καὶ φανατικοὺς διώκτας. Μὰ ὅ,τι εἶναι σωστά, ἀληθινὸ καὶ δίκαιο δὲν σκιαφάφτει στὰ ἐμπόδια. τραβάνει τὸν δρόμο του, περνάει τὰ μονοπάτια καὶ τὰς ἀτραποὺς καὶ βγαίνει στὴν λεωφόρον.

Ἕνα ἀδιόρατο χαμόγελο, τὸ χαρακτηριστικὸ χαμόγελο τῆς ἱκανοποιήσεως φώτιζε κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βιβλιαρίων τὸ σοβαρὸ πρόσωπο τοῦ πρωθυπουργοῦ μας. Πόσα γερεντικὰ χείλη δὲν θὰ ψέλλισαν εὐχὲς γι' αὐτοὺς ποὺ πραγματοποίησαν τὴν ἰδέα. Ὅσο μικρὸ καὶ ἂν εἶναι τὸ ποσόν ποὺ ἐὰν πάρῃ ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ ἀγρότης, εἶναι πολὺ μεγάλο καὶ ἱκανὸ γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν χαρὰ τῆς ἀνεξαρτησίας μέσα στὴν οἰκογένεια. Εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ μὴ τοῦ κόψῃ τὸ νῆμα τῆς προσφορᾶς στὸν εἰκογενειακὸ κορβανᾶ, εἶναι πολύτιμο γιὰ νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὶς ἡλικίας του εἶναι ἄγιο διότι τοῦ ἀναστηλώνει τὴν ἀξιοπρέπεια.

Εἶναι τόσο βαθειὰ κοινωνικὴ ἡ συνταξιοδότησις αὐτή, ὥστε βασίμως νὰ πιστεύῃ κανεὶς πῶς θὰ ἀλλάξῃ ριζικὰ ἡ ζωὴ καὶ ἡ νοοτροπία τῶν χωρικῶν μας. Αἰσιόδοξες ἰδέες πρέπει νὰ πλημμυρίζουν τὸν κόσμο συζητῶντας καὶ διατέμνοντος ὅλα τὰ θέματα, ἀνταλλάσσοντας ἰδέας, πάνω σ' αὐτὲς τελικῶς ὅλα ἐπιλύονται.

Τὸ συζητικὸν πνεῦμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἄρχισε νὰ ἐπιβραβεύῃ καὶ ἡ μίμησις αὐτὴ δίνει ἐλπίδες πῶς ἡ ἀνθρωπότης πέρασε τὴν ἐπικίνδυνον καμπὴν τῆς παρακμῆς καὶ τοῦ σάλου ποὺ καταλείπουν οἱ πόλεμοι καὶ βαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν τῆς ἀνέβον.

ΛΕΛΕ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 παράγρ. 2 τοῦ Ν.Δ)τος 4197)19—9—1961 «περὶ Ταμείου Συντάξεως αὐτοκινητιστῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», οἱ δδηγοὶ αὐτοκινήτων οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως Αὐτοκινητιστῶν ὑποχρεοῦνται ὅπως κατ' ἔτος θεωρῶσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τὴν ἐπαγγελματικήν των ἄδειαν ἱκανότητος δδηγοῦ αὐτοκινήτων, οἱ δὲ κάτοχοι χρῆσται ἐκμεταλλευταὶ ἢ ἐκμισθωταὶ αὐτοκινήτων Δημοσίας ἢ Ἰδιωτικῆς χρήσεως ὑποχρεοῦνται νὰ θεωρῶσι ὡσαύτως κατ' ἔτος τὰς ἀδείας κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων των.

Ἡ θεώρησις τῶν ἀδειῶν ἱκανότητος δδηγῶν αὐτοκινήτων τῶν διαμενόντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀστυν. Δ)νσεως καὶ τῶν ἀδειῶν κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐχόντων ἕδραν τὴν Πόλιν τῶν Πατρῶν, θὰ γίνεται ὑπὸ τοῦ ὑφ' ἡμᾶς Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως κατόπιν προσκομίσεως αὐτῷ ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος τοῦ ἐν Πάτραις ὁδοῦς Φιλοποίμενος 50, Πράκτορες τοῦ Ταμείου Συντάξεως Αὐτοκινητιστῶν (Τ.Σ.Α.).

Ἐφιστῶμεν ὅθεν τὴν προσοχὴν τῶν ὑποχρέων δδηγῶν, κατόχων, ἐκμεταλλευτῶν κλπ. παντὸς εἴδους αὐτοκινήτων, δημοσίας ἢ Ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὅπως σπεύσωσι καὶ θεωρήσωσι τὰς ἀδείας των καθ' ὅσον κατὰ τὴν μὴ συμμορφουμένων θὰ ἐνεργῶνται τὰ νόμιμα συμφώνως τῶν ἀνωτέρω Διατάγματι αἱ παραδάσεις τοῦ ὁποίου διώκονται καὶ τιμωροῦνται εἰς βαθμὸν Πλημμελήματος κατὰτὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 6033)34 καὶ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἐκτελεστικοῦ Π. Δ)τος τῆς 6)10—4—1935.

Ἐκ τῆς Ἀστυν. Διευθύνσεως

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΜΟΤΕΡ ΕΛΒΗΜΑ
Διὰ τὴν ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ
Τριφασικὰ Μονοφασικὰ
ΔΙΑΚΟΠΤΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΔΙΑΚΟΠΤΑΙ Παντὸς τύπου
Ε. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μαιζῶνος 89 • Τηλ. 46-7 ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΒΑΦΕΙΑ ΣΙΔΗΡΩΤΗΡΙΑ
Ἀφοι Ἀμίλλου
Τὰ πλέον εὐχάριστα μεταφορικὰ μέσα διὰ ταχείαν παραλαβὴν καὶ παράδοσιν τοῦ ἰματισμοῦ σας.
ΓΚΡΕΚ

ΠΕΡΙΕΛΙΞΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΥΑΓΕΛΑΤΟΣ
ΠΑΤΡΕΩΣ 62 — ΤΗΛ. 46—12

Διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ οἰκονομική μας ἀνάπτυξις

ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Α. Ταμπακοπούλου

Ἡ ἔκθεσις Φῶρ, ἡ ὀνομαζομένη τῶν τριῶν σοφῶν τοῦ ΝΑΤΟ, γιὰ τὰ οἰκονομικά μας πράγματα ἀναφέρει μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Πεσσστὸν ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας σημαντικῶς κατώτερον τοῦ 6% θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ ἀφήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἐπικινδύνως ἐν καθυστερήσει ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑπολοίπους χώρας τῆς Εὐρώπης, ἀκόμη καὶ ἐν σχέσει μὲ τὰς γειτονικὰς χώρας τοῦ κομμουνιστικοῦ μπλόκ».

Καὶ ὅμως, διὰ πολλοὺς οἰκονομολόγους, ὅπως ὁ καθηγητὴς κ. Ἄγγ. Ἀγγελόπουλος μία ἐτησία αὔξησι τοῦ ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος τῆς τάξεως τοῦ 6% δὲν εἶναι ἀρκετή. Εἶναι ἀδύνατον μὲ παρόμοιον ρυθμὸ ἀναπτύξεως, ἔστω καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξακοσαετίας ποὺ προβλέπει ἡ σχετικὴ συμφωνία μὲ τὶς χῶρες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, νὰ ἐξομοιωθοῦμε μὲ τοὺς αὐριανοὺς συνεταίρους μας. Ἂς ἀφήσουμε ὅτι μὲ παρόμοιο ρυθμὸ ὀδηγούμεθα σὲ μιὰ οἰκονομικὴ ἧττα στὸ βαλκανικὸ χῶρο. Σὲ μιὰ ἧττα ἀπέναντι τῶν κομμουνιστῶν γειτόνων μας ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχῃ καὶ ἐπικίνδυνες ἐσωτερικὲς πολιτικὲς ἐπιπτώσεις.

Καὶ εἶναι μὲν γεγονὸς ὅτι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα αὐξήθηκε τὸ 1960—61 κατὰ 11,3% ἔναντι 4 1% τοῦ 1959—60. Ὁ μέσος ὅρος ὅμως τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν εἶναι μόλις πιὸ πάνω τοῦ μίνιμουμ τοῦ 6%, ἑνὸς μίνιμουμ ἀρκετὰ ἀπογοητευτικοῦ γιὰ τὸ οἰκονομικό μας μέλλον. Ἐὰν μάλιστα λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει του ὅτι ἡ τελευταία αὔξηση ὀφείλεται στὴ γεωργικὴ παραγωγὴ καὶ ὄχι στὴ βιομηχανικὴ, ὅπου καὶ ὑστεροῦμε καὶ ὅτι εὐμενεῖς καιρικὲς συνθῆκες βοήθησαν στ